

та ѝ (*de la modestie d'A.*) повече нежелѣ отъ срачность-та и другитѣ ѝ прелести. *Т. 375.*

Свѣнливъ *пр.* скромный, застѣнчивый, робкій: Свѣнливата красота е много поопасна (*la beauté modeste est bien plus dangereuse*). *Т. 105.* Менторъ съ единъ тонъ умѣренъ и свѣнливъ, но свободенъ му рече (*M. lui dit d'un ton modeste et respectueux, mais libre et hardi*). *Т. 187.* Зачто-то былъ утыкъ и свѣнливъ Рихардъ благодарилъ ся съ най-долгий стѣпльнъ на чяушникъ. *Л. Д. 70 р. 162.* **Свѣнливо** *нар.* Филоклъ са затуляше свѣнливо за да го не види онзи, мръсникъ. *Т. 237.*

Свѣнъ *с. м.* стыдъ: Сѣщате ли ся за онѣж дѣвойкъ, която писала на любовника си, а не рачила да си подпише името? Чото сторила тая дѣвойка отъ свѣнъ, това правятъ много други отъ забуравяние. *Л. Д. 1874 р. 174.*

Свѣнѣ *са ил. св.* етѣспяюсъ, стыжусь: Тѣзи официални органи не си свиняха да употребяватъ за тази цѣль най глупавитѣ клевети. *Л. Д. 1872 р. 197.* Откройте ми сърцето си безъ да са свѣните (*Ne craignez point de m'ouvrir votre coeur*). *Т. 147.* Дълбоко убѣдени въ това, ние не се свѣнимъ да кажемъ истината. *Пе. 9—10 р. 3.* Искане отъ дѣте-то да връши что-то му заржчатъ по-стари-ти, да ся моли Богу, да живува съ всякого, да ся свѣнува, и въ всичко да знае мѣрж. *Л. Д. 74 р. 93.*

Свѣстенъ *пр.* смѣшленный, умный: Искане да сме свѣстни, а не да ни водятъ слѣпцы. *Л. Д. 1869 р. 188.* Наши-ти чяда да бѣждатъ добродѣтели и свѣстни хора. *иб. р. 187.* Сега става народъ богобоязливъ, правствененъ и свѣстенъ за всячко нѣщо. *иб. р. 136.* Свѣстенъ и добъръ свѣщенникъ. *иб. р. 128.*

Свѣстило *с. с.* Нашето народно вѣстникарство—това народно будило и свѣстило. *Л. Д. 1871 р. 245.*

Свѣсть *с. ж., съ ил.* **Свѣстьта**, сознание: Тукъ ми дойде малко свѣсть, та ся заловихъ отъ единъ младъ отрясъ за да не мѣ поѣмъ нѣкоя сила дълга да мѣ завлече пакъ въ морето. *Х. II, 12.* При това му (на дѣте-то) припада много или малко, а по нѣкога то ся залисва и си губи и свѣса (*с. м. р.*) *Л. Д. 1871 р. 138.*

Свѣстѣ *ил. св.* **Свѣстѣвамъ** *ил. дл.* приведу, привожу въ чувство: Неда и Велика ся мачахъ да свѣстѣтъ Райна. Райна ся свѣсти. *Р. 55.* Погрѣшкитѣ свѣстѣватъ чловѣка (*Les fautes font rentrer l'homme en lui même*). *Т. 358.* Тойзи страшенъ вѣкъ, като бѣха захласнати, свѣсти ги. *Р. А. 16.* Отъ възлениж-тѣ киселинѣ вода-та бѣла бѣстра, съ нежъ тя и раскладва и свѣщава чловѣка. *Л. Д. 1874 р. 74.* Това бѣше имъ всичко-то знание, това бѣше имъ всичката работа, вѣто вѣмаше кой живъ майчинъ и бащинъ да ги свѣсти. *иб. 69*